

Fra Danmark.

Profesor Saabje udsæter ifølge "Natt." i denne Tid til Thorvaldsens Museum Thorvaldsens befærdede Statue "Athena" i Marmor.

Branden i Rødby. Ifølge Telegram til "Nybureau" har Politibetjent Graefen anholdt en Person ved Navn Peder Sandemand, der har tilfået at have paafat Ilden i Rødby.

Trefundstunnekomiteen. Fra Kjøbenhavn skrives den 1ste November: Det forlyder, at de fra Sverige og Danmark valgte Delegerede, som havde Opdrag at udtale sig om Planen til en Tunnel mellem Kjøbenhavn og Malmø, har troet ikke at kunne anbefale Planen.

Kongen som Fadder. Nylig døbtet ifølge "Nyb. Stiftst." i Veirum Kirke Murer Frd. Sundorfs 12te Søn, der foruden 3 Døtre fylder det lille Hjem. Kongen havde efter Andragende tilladt, at Drengen opkaldtes efter Kongen og skænket en Fadder gave paa 60 Kr.

3 Følge "Natt." havde Kjøbmand Klitgaard-Nielsen i Varde og Gaard-eier H. G. Lauritsen i Jædum faaet tilkendt et Opretskrijs fra Amerika, betitlet "Abent Brev til Gudsejer og Konsejlspræsident Strup fra Redaktionen af "Den danske Pioneer" i Amerika." Skriptet opfordrer med rene og klare Ord til Oprør.

Dødsfald. Den 28de Oktober døde paa Seiers forhenverende Sognepræst for Ds, Lars Tomnes Frederiksen Raavn, 73 Aar gammel. Han var Præst paa Den fra 1847 til 1875 og havde levet sig faaledes ind i Forholdene, at han ifølge "Natt." efter sin Afsked blev boende der. Han var en overordentlig kundtskabrig og meget godgjørende og fredfommelig Mand.

Den tollaudske Brandstifter, Peter Kundemann, er ifølge "Kollp." et uagt Memneffe paa 20 Aar, som synes at lide af en Mani. Han gif, da han paafatte de sidste Brænde, op paa sit Bærelse i Nørregade i Rødby, tænkte sin Fide og stak famtidig Ild i Sengen, løb derpaa lige ud paa Rødby Mark, hvor han stak Ild paa Taget paa den ene Gaard og derfra, uden en Gang at se paa den af ham foraarjagede Ild, over Markerne til den næste Gaard, hvor han ligeledes stak en brændende Sootstik til Dagstygget.

Hvor drifter man mest, i Norge, Sverige eller Danmark? Antagelig er de allerfleste siebliftelig færdige til at give vort eget Land Hæren af at drifte mest, siger "Sv. Dagbl." Imidlertid fremgaar det klart og tydeligt, at saa ikke er Tilfældet; af et i Danmark af det statistiske Bureau udgjort Arbejde med Titelen: "Beregning om Driftslethedens-Forholdene i Danmark under Aarene 1871-80." Man finder deraf, at Spiritusforbruget inden de tre skandinaviske Lande har udgjort for hver Person af hele Befolkningen for Aaret: 3 Norge ca. 5 1/2 Liter; i Sverige ca. 12 Liter; i Danmark 18 1/2.

Sorgelige Følger af Drunkenhed. Forlydig sige ifølge "D. Dagblader" den beklagelige Begivenhed, at Indsidder Mads Jensen i Jleboelle (Kangeland) i en agtstabelig Døstjog en Smittefeber i Bygget paa sin Hustru, hvilket foraarjagede, at hun ved den stærke Forblodning et Dieblit efter kaldt om og maatte bæres i Seng, hvor hun henligger i en næsten aldeles aandsfraværende Tilstand. Politiet, der senere kom tilfælde, lod straks en Undersøgelse finde Sted, hvorefter Manden blev beklagt med Arrest. Arrestanten, der har vedgaaet sin Forbrydelse og erkendt, at han vidste, hvad han havde gjort, er en tidligere flere Gange der og andre Steder for Tyveri og Væleri straffet Person.

Ambulatorisk Bespisningsanstalt er Navnet paa et nyt almen-nyttigt Forretning, der eventuelt næste Maaned vil træde i Virksomhed i Kjøbenhavn. Aktieselskabets Formaal er Fordeling og Tilberedning af god, kraftig og billig Middagsmad, tilberedt efter rationelle, videnskabelige Regler. Maden føres — med Magistratens forvandede Tilladelse — omkring i Byen i beklagt jærlig og originalt konstruerede Bøge. Efter en foreløbig udført Model bestaa disse af en hel, liden elegant Butik, en Forhal, forsynet med et Taleapparat, Kassererkontor og Ekspeditionsloft, bag hvilke findes et Rum, hvori de færdige Produkter opbevares, afmaales og udelveres, for derpaa senere at rydes i Hjemmet.

Arrestforholdene i Kjøbenhavn ere i Følge "Natt." for Tiden næsten forvildede. Medens Antallet af Arrestanter for ca. 20 Aar siden kun naaede op til ca. 70, var Tallet ifor-gaars 315 og i Gaar ikke mindre end

336, det største Antal man hidtil har kendt. Der er da nu ogsaa saa overfyldt, at man efter Forlydende er nødt til at søge de Arresterede, som ikke behøve at være i Retteens Rædse, indsatte i andre Arresthuse paa Sjælland, og selv om dette kan opnaaes, er der liben Udsligt til, at de mange Bodeaffoninger, der i den nærmeste Tid ville forstaa kunne blive fuldbyrdede. Alene fra den sidste Halvdel af Oktober foreligger der efter Forlydende fra den offentlige Politiet ca. 500 Bodesager, af hvilke en meget stor Del utvivlsomt ville blive affonede.

Det Kjøbenhavn, som forsvinder. I Lobet af den sidste Tid har man ifølge "Natt." været beklægtiget med at sløise Brystværnet langs den dækkede Vej paa Amager mellem Kommunens Bådeanstalt og den forreste af Artilleriets Materialbygninger. Den bortgravede Jord er fyldt ud i Kålebøstrand, som altsaa nu har maatte trække sig et godt Stykke tilbage her som saa mange andre Steder; endvidere er man i disse Dage beklægtiget med at nedrive og bortkøffe en af de saa Ræstere, der endnu stod tilbage som Mindre om Fortidens Befæstningskunst, "St. Klitvaeren", det vil sige den lille Redoute, der med sin Tårnport og sine tyde Mure med Skjelskaar vil være vel beklægtiget, og som ligger mellem Rysenssens og Kommunens Bådeanstalt.

Diamantbrullop. Fra Aoenas skrives til "Aab. Avis" den 2de November: En skjelden Høitidelighed fandt Sted i Mante den 5te November, idet Aftægtsmand Lars Rasmussen (Nørre-mærk) og Hustru Gise Cathrine Frans-datter nævnte Dag fejrede deres Diamantbrullop. Manden er født i Vellinge den 22de Marts 1802, Konen i Drenhøjen, Vester-Naby Sogn, den 27de December 1796. Allerede i Sommeren 1817 kom Lars Rasmussen til Aoenas i nuværende Peder Nielsens Gaard. Konen i nævnte Gaard var hans Datter, gift med Masinus Hansen. Da de ingen Børn selv havde, blev han modtagende som deres egen Søn og stude havde Gaarden efter dem. Dette blev imidlertid ikke Tilfældet. Derimod fik L. Rasmussen 1826 det Hus paa Næstle Mark, hvori han endnu opholder sig. Samme Aar giftede han sig med sin nuværende Kone, som dengang tjente hos Pastor Vando her paa Den. I deres Bgteskab havde de haat 6 Børn, hvoraf 2 er døde. I 1875 overdrog de Huset til deres Svigerdatter, Jørgen Hansen Jørgensen, gift med deres yngre Datter, hvor de Gamle nu blive plejede med Kjærlighed og Omhu. I Dagens Anledning hedreder de paa forskellig Maade.

Ulykkesilfælde. Ifølge "Bræsto By- og Amtst." sige forlydig i Bræstørup Jællsmejeri en Ulykke, der kostede et Memneffe Livet. Centrifugen var fra Fabrikant Nielsen i Roskilde, der for kort Tid siden har modtaget Patent paa den, og den gif efter Sigende med jævnligh Høstighed, 4280 Umdrejninger i Minutet. Nægter Carl David-jens Hustru fra Arelved var netop kommen indenfor Døren for at hente Melk og stod paa en Træforhøining, da Ulykken stede, omtrent inden hun havde faaet Døren lukket. Selve Centrifugen gif i to Stykker, et større og et mindre, men Stærken, der var af Støbejern, sprang i mangfoldige Stykker; et af disse ramte Konen i Tindingen og tilføjede hende et omtrent 2 Tommer langt og 4 Linier dybt Saar, hvorefter hun uden en Kyd sank død om. Centrifugens hørre Halvdel blev slængt nogle Fod henad Gulvet, medens den mindre Halvdel slog først en Transportspand (Kunne), der var fyldt med Melk, i Stykker, derefter Dækket itu paa en stor Centrifuge af Petersens Fabrik i Roskilde, og endelig slog den et Hul i en Stilleramsmur, og trængte igjennem. Meieriken var i Diebliftet beklægtiget med at tage Smør ud af Kærnen og slap uskabt derfra. Forpagter Jensen fik Laaret ledret i en let Grad. Meierik Hansen blev saaret i Laaret og Armen dog ikke farligt. Den ijselslagne Kone havde 2 Børn, 4 og 10 Aar gamle.

En klog Borgermester.

Foralt af Carit Gilar. Efter hen og slog i Bordet og sagde, at nu maatte de se at blive enige i en Hast; naar de ikke kunde det, vilde han vælge dem en Borgermester, den, da de skulde lyde og følge. "Odermanden for Borgerfabet har Lov at foreslaa, men Væhnsmanden beklægtiget, det staar at lase i Recesen", sjoede han til. Der gif atter nogen Tid bort med Tale, da sagde Væhnsmanden til Mester Vigum, at nu skulde han tage tre Maend af sit Parti og følge med ind i den næste Stue, saa vilde de raadslaa sammen. Det stede. Hr. Erik Lange gif med de

fire Mand ind i Tingstuen og luffede Døren efter sig. Det var en Hjulmand, en Smed og en Bødler, som Vigum tog med sig. Da de kom ind, hvoiffede Erik Lange til Bødleren: "Min Hustru klager meget over de Kar, som Mester har skiftet hende sidst til Mælken, Gjødene holder ikke, og Træet bliver soart. Jeg har i Sinde at unde en anden Bødler min Sogning herester."

Han kaldte derpaa Smedden afssides til sig og sagde: "Jeg har et godt Stykke Arbejde til Mester hjemme paa min Gaard, vi skal snaktes ved om det, naar vi gaar fra Naadstuen. Lad mig nu høre, hvad I gode Oldermænd har tænkt paa", sagde han til de andre, "og hoor: for I ikke kunde blive enige."

"Vandets Velsærd fremfor alt", sagde Mester Vigum. "Na Snak!" sagde Hr. Lange, "jeres egen Velsærd fremfor alt, det er det, I mener, og det fortænkter jeg ingen i. Hjem af jer er den bedste?"

"Ja, de paastaar rigtignok, at jeg skal være den dygtigste til at tale for mig", sagde Vigum, "men Selvros lader ilde. Jeg siger blot, at Vandets Velsærd —"

"Det har vi hørt", sagde Væhnsmanden. "Hjem af jer hender Løven bedste?" "Det gjør vel Terkel Skjot", sagde Vigum. "Han roder i de gamle Statsretter og lærer dem udenom om Helligdagen, medens vi andre gaar paa Krogen, men Terkel kan der da ikke være Tale om. Han er jo saa gammel og aflags, at man kan rygte Venene ud af ham. Hør blot, hoor han sidder og hoster der inde."

"Og hvem tror I da, at I vilde være bedst faren med at faa til Borgermester", sagde Erik Lange. "En Mand, der er mægtig og stridbar" og som forstaa at sætte sin Vilje igjennem, eller en, der er aflags og skrøbelig, ham. I kan vende og dreje, som I bedst synes."

Bødleren og Smedden havde endnu ikke talet. Den første stod og sørgede over, at han skulde miste Væhnsmandens Sogning, den anden glædede sig over det der ny Stykke Arbejde, han havde i Bente. "Jeg holder paa vor Væhnsmands Mening", raabte Bødleren. "Det gjør jeg ogsaa", sagde Smedden. Vigum grublede lidt. Hr. Erik Langes Ord fremstillede Sagen fra en ny Synsmaade for ham.

"Var jeg i eders Sted", vedblev Væhnsmanden, "saa valgte jeg nu netop den gamle Terkel Skjot. Inden Aar og Dag ligger han i den forte Jord, saa huffer hans Laugsbrødre paa eders Gt-tergighed og vælger Mester Vigum til Gjengjæld. Bliover den gamle Mand Borgermester, er det dog i Grundden jer, der regjerer. Mester Vigum, der taler saa godt for sig, kan saa ham til at gjøre og lade alt, hvad det skal være. Det er han vist Mand for."

"Jeg holder paa vor Væhnsmands Mening", sagde Bødleren. "Det gjør jeg ogsaa", sagde Smedden. "Ja, for mig kan I gjøre, hvad I vil", sagde Erik Lange, "lad os blot faa Ende paa den Sag. Naar vi er færdige, skal jeg hjem og snakke med Mester Vigum om et nyt Salsguld, vi trænger til paa Bygholm."

"Vandets Velsærd for alt", sagde Vigum, "men siden mine agtbare Laugsbrødre er enige, saa fremmer jeg ogsaa paa Terkel Skjot. Det vilde ellers slet sig stikke, om Naadigheren gif hjem til en ringe Mand som mig. Jeg kan kom me op til Bygholm og tage Maal af det Salsguld, hvornaar det skal være."

"Ja, lad os gaa ned og sige dem vor Mening", sagde Væhnsmanden. Da de fem Mand kom ind i Naadstue-falen, havde Terkel Skjot rest sig op. Han gif hen til Væhnsmanden, støttende sig til sine to Stokke, og sagde:

"Mens Naadigheren raadsløg i Tingstuen, er nogle af os bleome enige her inde, og jeg og mine har valgt Mester Vigum til Borgermester". Vigums røde Ansigt stroalede af Stolthed og Glæde, men Væhnsmanden traadte frem for ham og sagde: "Vi er ogsaa bleome enige hist inde, og Mester Vigum og hans Bødler har valgt eder. I er en klog og forfaren Mand, der kender Løven. Jeg lægger min Stemme til Vigums."

"At Naadigherre!" sagde Terkel Skjot. "Jeg er saa gammel og skrøbelig, tænker I ikke paa det?" Med disse Ord begyndte han at hoste langt heftigere end før.

"Kroppen faar at være, som den vil", sagde Erik Lange, "naar blot Hovedet duer. I skal være Borgermester og ingen anden."

Der blev nu en stor Støj i Salen og et almindeligt Omfløg i alles Meninger. Terkel Skjot blev valgt, de trængte sig omkring ham, trykkede hans Haand og raabte hans Navn ud af de aabne Vinduer, med paa Pladsen. Bødleren stod midt i Kredsen, det syntes, som om han

vølsede større i den, hans Ryg var ikke længer saa froget, han hostede heller ikke mere, og han sagde: "Hvis jeg skal være Borgermester, saa ster det kun paa den Maade, at Mester Vigum lover med Haand og Mund, at han vil blive ved at være min gode Ven som i gamle Dage, og at han vil gaa mig til Haande med Raad og Dåd, for hans Vige til at gale for sig, har jeg endnu ikke kendt."

Snedkeren rakte Terkel Haanden, han tørrede sine Øjne, saa rørt var han over denne Votale. Alle hans Laugsbrødre sølte sig ogsaa smigrede paa hans Begne, og nu udbrod der en almindelig Jubel omkring den ny Borgermester. Terkel gif da ud paa Naadstuetrappen, tog sin Hue af og hilste med paa Forsamlingen. "Jeg er bleven valgt til Borgermester, meget imod mit Vilske", sagde han, med en Røst saa kraftig, at den naaede over paa den anden Side af Gaden, "I kunde have valgt den, der var bedre, men det faar at være. Nu skal I lytte mig, som gode Borgere. Den, der ikke gjør det, skal jeg tvinge dertil, efter Lov og Ret. Min første Befaling er, at der bringes to Tønder godt El her ud paa Pladsen, det skal Jens besørge, og Tappen maa ikke drejes for, for Ellet er drukket, men Kloften ti kommer Bøgen og sætter Kjøden for Gaden, saa skal hver Mand gaa til sit. I Morgen tidlig gives af de fattiges Vadmel seks ny Klædninger til dem, som mest have det behov. Det værre nok for denne Gang, dermed tag Vorherre jer i sin Baretagt alle sammen."

Da han havde sagt dette, gif han ind igjen i Salen. Her havde de imedens sat den store Naadstuekænde paa Vorden og fyldt den med Frankoin. Denne Naadstuekænde var af drevet Sot, saa stor, at den kunde rumme tre Stob, men en Stob var lig med to Potter. Indvendig var Kanden afdelte med smaa Pæle. Enhver af de tilstedeværende drat nu sit Maal, Væhnsmanden først, dernæst den ny Borgermester, det kaldtes at drifte til Paris. Ellers lagde Jøst Mærte til, at da Terkel Skjot gif tilbage fra Naadstuetrappen, støttede han sig kun ved en Stof, men da han siden kom ned paa Gaden, gif han med begge sine Stokke under Armen. Hans Ryg rettede sig bestandig ligere, og nu hostede han slet ikke mere.

Da Terkel kom hjem, fik de travlt i Huset. Konen blev hentet fra Pittaprens, hvor hun stod i Bøden og hjalp med at skænke El ud. Alle Bøvedrengene blev sendte i Byen, med flittig Hilsen fra Mester, om den og den vilde gjøre ham den fornøjelse at spise til Middag hos ham Kloften to stet. Høst blev Mester Vigum budt, til ham gif Jens, dernæst de fleste af hans Laugsbrødre, saa mange Bøvedrens Hus kunde rumme. Konen stod i Køkkenet, Kjøbmandens Biger gif hende til Haande. Saa kom Musikken og begyndte at blæse uden for Gadebøren, dem gif Terkel selv ud og skænkede for. Der var nok at tage Vare paa for dem alle. Jens blev ellers loolig længe borte. I Dag var det ham, som sad oppe paa Hovedbænken og hørte Vigum tale, men Dorthe sad ved hans Side, og de holdt hinanden ved Haanden. Da nu Selskabet om Middagen var samlet, tog Terkel Skjot Vintanden og bød alle Velkommen. Næste Gang gif Kanden rundt for den ny Borgermester, derefter bragte Bageren en Staal for Borgermesterinden, som sad ved det lille Bord, for der var ikke Plads ved det store. Da Bageren vel-fik begyndt, stod Mester Vigum og klappede med Laaget paa Kanden, til Tegn paa, at han vilde tale. Bageren sendte ham nogle onde Øjne, men det brød Snedkeren sig ikke om, han havde sin Røst og sagde, at nu skulde der først drikkes en Staal for Jens og Dorthe, som i Dag havde trolovet sig. De to unge stod ude ved Køkkendøren og lyttede til, nu kom de frem med hinanden ved Haanden. Jens i sin ny Kofte og en tyk Mønstertoft midt paa Bryllet, Dorthe havde sin Mønstertoft i Haanden.

"Jeg troede ellers, at Dorthe skulde have Kobbermedens den tykke Erik Nissen", sagde Gjortleren. "Der har nok været talt om den Ting frem og tilbage", foarede Vigum kort (Sluttes i næste Nummer.)

Kjøberens Vejleder udgives i September og Marts, hver Aar. 1873 312 Eder 84 x 11 1/2 Tom., med over 3,500 Illustrationer, et helt Billedgalleri. Wholesale Priser paa enhver Vare for privat eller familiefordbrug noteres direkte til Forbrugeren. Over Anvisning til at ordre Bøger og visse virkelig Indkjøbspris paa alt, hvad man spiser, drifter, sidder, eller fornyer sig med. Tidsen u v r d e r l i g e Bøger indeholder Oplysninger samlede paa Beredsmærkederne. Vi vil sende et Ekste rolart i: til hvoiffensjombelt Adresse ved Modtagelsen af 10 Gts. til at bestjrede Fortoomloftninger. Lad os høre fra Eder, Hørbidigt, Montgomery Ward & Co., 227 & 229 Wabash Ave., Chicago, Ill.

Den Største Godtjøb Kjendt i Nebraska \$10,000.00

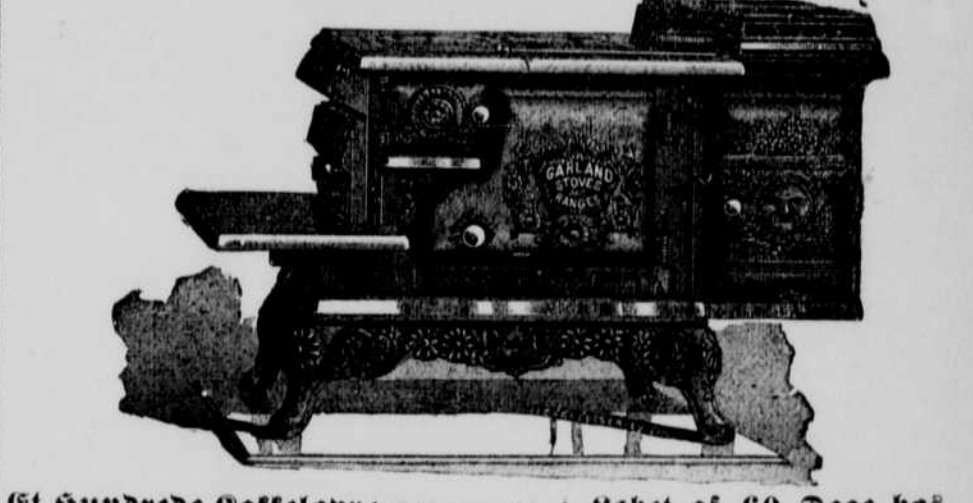
Værdi i færdigjæde Klæder, Skuiperingsartikler, Hatte og Huer, Støpler og Stof skal absolut udsælges inden Nxtaar, uden Henjyn til Priser. Et Besøg i min Butik vil bringe Dem i den yderste Forbaufelse over de uhyre lave Priser, som her raade. Kom tidlig inden det bedste af Værdierne udsælges og spar Halvdelen af Eders Penge ved at gjøre Indkjøb hos

P. O. Shanstrom.

OSHKOSH Lumber Yard A. W. GUMAER & CO., Gustommer, Tagspaan, Lægter, Kalf, Saar og Plaster, ST. PAUL, NEBR.

First National Bank, St. Paul, Nebraska, udfører alt til Bankforretning henhørende. Autoriseret Kapital \$250,000.00 Udbetalt Kapital og Overfud \$60,000.00 Betaler Renter paa deponerede Summer. Ublaani i gæ i Losøre paa favorable Vilkaar. \$300,000 tillaaens i fast Gjendom, paa lang Tid, lav Rente og ingen Kommission foredes. Indlaasering en Specialitet.

Stoves, Stoves, Stoves.

Et Hundrede Raffelovne paa en Gæ i Lobet af 60 Dage hos Potter Hvis Du agter at kobe en Stove, bor Du ikke forfomme at besøge H. W. Potter; thi han vil sælge Dig en Stove billigere end nogen anden i Countiet. Hans Butik er een Dor ost for Bennett's Uretframhandel, St. Paul, Nebraska. Jeg har 4 "New American" Smykkesker til Salgs til Indkjøbspris.

John Dobry Handlende med Aols-Medfader og alt til Farmeniet henhørende Maskineri samt Jern- og Træpumpe, "Ideal" Høstemøller, etc. St. Paul, Neb. Ethver Maskine garanteres.

W. S. C. Chinn & Son, De gamle paalidelige Duggistre, St. Paul, Nebraska, er Stedet hvor man erholder, til laveste Priser, pure medicinske Urter, Medtamente, Maling og Olie, Glas og Kit, Maskinolie, Petroleum, Væmper, Vægter, etc. Special Opmaerkksomhed anvendes paa Udfjndning af famillie Recepter og Vægers Anordning. Et udmærket Udvalg af Cigaretter en gros og detail. Afslag os Pelsog, Hørbidigt W. S. C. Chinn & Son.

Miller Bros. i Olba har det fuldstændigste Lager af Menfram i Howard So. Et fuldt Udvalg af Jerntøj, Maling, Fro, Stuebue, Jagt og Rifferrelsvikter, m. m. En første klasses Blifkensflager Afdeling i forbindelse. Vi vil ikke lade os underfølge. Kom til os og spar Penge.

Wolbach Bros. Byens ledende Handelshus. Godtjøb i alle Departementet!

Jugen Loffemad bruges. Vi sælge Værer billigere, end de kan kjøbes andre Steder; sli os paa en rimelig Prøve og erfar for Dem selv.

Støste Lager. Laveste Priser. Vi gjøre vore Indkjøb direkte fra Fabrikanten og kan spare Dem Middelman dens Profit. Kom og besøg os og bliu overbevist. Alle Værer spare til hvad vi sælger dem for; i modfat Fald betales Pengente tilbage. Kun een Pris. Chas. S. Schulz, Manager.